

Lorenz Bodock

**Laur: a Bodock P.M. in Academia Rostochiensi Professoris Eloquentiae Publici
Rosa Varniaca Sive Academia Rostochiensis : Ipso die natali annuo nempe 12.
Novemb. Anno 1644. Coram frequenti magnorum Virorum consessu, & cum
summa solemnitate In Rosa Fragrante publico sermone expressa**

Rostochi[i]: Richelius, [ca. 1645]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn730520293>

Druck Freier Zugang

MK – 7689.23

Mk

76 89.23

A. BODOCK P.M.

emiá Rostochienſi Professoris
Eloquentiæ Publici

AVARNIACA

Sive

ADEMIA RO-
TOCHIENSIS.

die natali annuo nempe

12. Novemb. Anno 1644.

in frequenti magnorum
viro- rorum confellu, & eum
ſummâ ſolemnitate

IN

SA FRAGRANTE

publico ſermone expreſſa,

*theſiſ
mice
ienſis*

ROSTOCHI

apud Johan: Richelium,

Senſ: Typographum.

89 23

LAUR: a BODOCK P.M.

in Academiâ Rostochienſi Professoris
Eloquentiæ Publici

ROSA VARNIACA

Sive

ACADEMIA RO-
STOCHIENSIS.

Ipo die natali annuo nempe

12. Novemb. Anno 1644.

Coram frequenti magnorum
Virorum confeffu, & cum
ſummâ ſolemnitate

IN

ROSA FRAGRANTE

Expullico ſermone expreſſa.

*Bibliotheca
Academice
Rostochienſis*

ROSTOCHI

Proſtat apud Johan: Richelium,

Senſæ: Typographum.

Mk-7689

Mk-7689 23

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
*Reverendissimo, Illustrissimo
& Celsissimo*

PRINCIPI AC DOMINO

DN. ADOLPHO FRIDERICO,
Duci Meckelnburgico, Principi Vetus-
tae Gentis Henetae, Administratori Episcopa-
tus, & Comiti Sverinensi, Terrarum Ro-
stochii & Stargardiae Dy-
nastae,

Cancellario Varniacae Rosae
Magnificentissimo.

*Reverendissimo, Illustrissimo
& Celsissimo*

PRINCIPI AC DOMINO

DN. GUSTAVO ADOLPHO,
Duci Meckelnburgico, Postulato Epi-
scopo Dioeceseos Ratzeburgensis, Principi Ve-
tustae Gentis Henetae, Comiti Sverinensi,
Terrarum Rostochii & Stargardiae
Dynastae,

Heroi ad immortalem gloriam
succrescenti.

Patronis, plantatoribus Rosae
Varniacae clementissimis.

Am.

Magnifico
DN. RECTORI, TOTIQUE
REVERENDO CONCILIO, & PRO-
FESSORIBUS SINGULIS
Magnis Rosæ Varniacæ Columi-
nibus ac Cultoribus.

Amplissimo
URBIS ANSEATICÆ SENAT-
TUI & UNIVERSO POPULO
ROSTOCHIENSI,
Compatronis Complantatoribus
Rosæ Varniacæ munificen-
tissimis.

Consultiss: Experientissimis
DN. UTRIVSQUE JURIS & MEDI-
CINÆ DOCTORIBUS

Splen-

Splendidis Rosæ Varniacæ
ornamentis .

Donec seriora cultus, observantiæ,
honoris, gratitudinis (Deo Au-
spice) sequantur simula-
cra.

ROSAM

hanc

VARNIACAM,

submissè

religiosè

devotè

reverentèr

dicat ac consecrat

M. LAUR: à BODOCK,

in Acad. Rosar. P. Eloq.

Professor.

ORATIO

(Postquam Phœbus cum Musis jucundam harmoniam finivisset.)

Siccine Phœbus à Marte crudeli per tot annorum spacia attritus frontem exporrigit? siccine Musæ acerbis hujus Urbis, Provinciæ, ac totius Germaniæ temporibus, in quæ quasi factâ impressione cortuerunt, quæ vel sanguineas lachrymas elicere possunt; siccine inquam ab atroci Bellonâ in luctuosam sortem redactæ, suavi concentu sese exhilarant, & abdicatis tristibus curis justoq; gemitu, jucundâ harmoniâ augustum hunc recreant confessum? Quid quæso inter tot cladum tempestates tam læti hodiè illis affulsit? Novusne Helycon? novusne Parnassus alicubi terrarum excitatus? Nam non vulgarem & exilem illam causam fuisse oportuit, quæ Phœbum mœrore sopitum, quæ Musas cum tam enormi solatij deliquo conflictantes in tanta gaudia concitavit? Scio causam, Illuxit hodiè dies fatalis annus almæ nostræ Genitrici Academiæ Rostochiensis, ante ducetos viginti & quinque annos hodiernâ 12. Novembr: elapsos, hanc Urbem & Provinciam

A

cum

cum summâ solemnitatē salutanti, juxta illud vē-
tustum distichon:

*Castalias ornare Deas & floribus artes
Cœperunt roseæ cingere Verna Deas.*

Ideo Phœbus immemor quasi angustia totum se
in amœnam festivitatem explicat, ideò Musæ flocci
facientes domesticas cruces natalem Academiae
hodiernum ingenti lubentiâ prosequuntur. Præ-
clarum sanè ac laudabile factum, mihi verò non
immeritò æmulandum. Si enim Roma Urbis à Ro-
mulo conditæ diem superstitosâ pietate celebra-
vit; quindecim Viris sacra facientibus, ignemque
Vestæ Deæ novum (ut Macrobius lib. 1. c. 12. re-
fert) accendentibus. Si tum Regum, tum privato-
rum Genethlia, Græcia cum totâ Gentilitate, varijs
gratitudinis ritibus honoravit; an me publicum
Academiae Oratorem, ad ipsius laudes cele-
brandas, ad decus eius prædicandum evoca-
tum ac destinatum, hodiernum silentium & ociû
decebit? Minimè. Decebit satius, cum Phœbo &
Musis lucem hanc solemnem agere, quæ commu-
nem bonarum mentium Matrem & propagatri-
cem progeniuit, & ex eâ velut illustri propagine
nobilem ac numerosam familiam doctorum Vi-
rorum, in varias orbis plagas eduxit. Decebit satius
felici eius natali annuo gratulari. Quod ut cum
majori honore ac voluptate ejus faciam, premam
morem non solum priorum nostrorum, sed vel
hac horâ consortio mortalium conviventium,
vincu-

vinctulo aliquo amicōs intimiores, diebus natali-
bus ligantium; & inclūtā Matrem hanc, non tam
ut viverem, quod certè magnum esset, quam quod
longè majus, ut benè beateq; viverem, imò quod
omnium maximum est, ut æternum viverem fide-
liter curantem, non auteo (quod nec fors meapa-
titur; nec ejus generosa indoles, auro supra inconstan-
tiaz aleam posito, ingenij nempè dotibus con-
tenta expetit) verum ex ROSÆ fragrantis, *Vene-
ri* olim ob eximiam pulchritudinem sacra, flori-
bus contexto vinculo vinciam; & per hanc horu-
lam, ab ipso plantationis ejus in hac urbe auspicio,
ad nostra tempora ROSAM eximij decoris fu-
isse, ingenij divinitus concessi, ac eloquij modulo
ostendam. Tu jam florentissima ROSARUM
ACADEMIA, ROSAM insigne famæ tuæ
Virtute & doctrinâ partē simulacrum ne ducas de-
spicatur; quam solam pluris æstimas, quam Persa-
rum gazas, pluris facis quam splendidas lautasq;
opes; quæ vel subito turbine quassari, vel in lubrico
fortunæ fastigio everti solent. Tu autem Amplissi-
ma ac selectissima Auditorum Corona fave obse-
cro conatibus nostris, eorumq; imbecillitatis be-
nigna mane æstimatrix, ut hoc quamlibet exiguū
ingenij monumentum, si non suo saltim tuæ au-
ditoritatis judicijq; fulcro stet ad tempora candidæ
posteritatis, ejusque gratiam aliquam merea-
tur.

Supremus hujus Universitatis parens DEUS,

A 2

rebus

rebus vegetante etiam animâ præditis illustres
virtutum maximarum impressit icones, ut mag-
num illud mundi miraculum, præclaro rationis
munere ornatum, homo videlicet, animum quoq;
ipsum reficeret ac erudiret. Quis etenim non ipsi-
simis usurpat oculis invictæ constantiæ in *palma*
imposito onere nunquam fatiscente imaginem?
Quis non cernit clarissimum in *hyssopo* pœniten-
tiæ simulacrum? Quis non intuetur manifestam in
lilio, inter carduos excrecente, virtutis in adversis
floquentis effigiem? Et ut ad propositum meum re-
deam. Quis iam in ROSA ACADEMIÆ Ro-
STOCHIENSIS originem? Quis fortunæ vicissi-
tudines? quis res præclare gestas? quis celebra-
tem ejus? quis admiranda emolumenta quibus
hanc Urbem Megapolim, & totum Orbem Chri-
stianum afficit, non stupebit? melius equidem, meo
judicio, in ROSA expressos quam penicillis A-
pellis aut cœlo Lisippi,

*Libera illa (ut inde sumam ROSÆ initium)
Poetarum gens e sudore semina nomine JONÆ in
diluculis candida, in meridie rubicunda. proxima iam
nocte viridis ROSAM enatam fuisse affirmat. Sed
secedat solucioris genij in obrudendis suis muni-
do commentis cohors, & si vera loquuta fuerit, de
suâ origine non superbè gloriatur ROSA, in præ-
claram de dignitate majori contentionem cum
hac ROSARUM ACADEMIA hodie com-
missa. Quæ non è sudore fragilis aut obscuræ ali-
cuius*

cuius mulieris, verùm è sudore ILLUSTRIS-
MORUM AC CELSISSIMORUM HEROUM
JOANNIS MAGNI filij, & ALBERTI JOAN-
NIS patruelis, ALBERTI REGIS SUECIÆ filij
Ducum Megapolensium æternitati transcripto-
rum; ut & è sudore AMPLISSIMORUM, PRO-
CONSULUM, & CONSULUM, CIVIUM-
QUE URBIS EXIMIORVM, lucem hanc publi-
cam auspicata fuit, solemnique ritu, accersitis ex
ERFORDIENSI & LIPSENSI Academijs Profes-
soribus eruditissimis, factis ab imploratione opis
divinæ initijs, ordinato Rectore primo PETRO
STEINBEKIO artium Magistro, per REVEREND:
Dn: HENRICUM WANGELIN Episcopum Sve-
rinensem vice simum primum, ejusdemq; Univer-
sitatis Cancellariũ; per D. HERMANNUM Abba-
tem Doberanensem; M. JOANNEM MEINESTI
Archidiaconum, D. NICOLAUM TURCOVIUM
Ecclesiæ Marianæ pastorem; & D. HENRICUM
KATZOVIUM Consulem Urbis, Anno salutis re-
paratæ 1419. in D. Martini profesto, duodecimâ
nimirum Novembris plantata, varijsque privile-
gijs à MARTINO V. Summo Pontifice in Conci-
lio Constantiensi electo dotata tunc & confirma-
ta. Sudore tum Augustæ & Regiæ profapiz Me-
gapolitanæ, tum Amplissimi Senatus, utriusque
nempèdote, stipendijs, beneficijs, favoribus, plus-
quam per bina secula inter stupendas fortunæ vi-
ces, ad hanc ipsam, quâ loquor horam in me liocri

A

flöre

flore permanſit, vitamq; ſuam tot adverſitatis pa-
roxifimos, tot clymactericas infelicitatis periodos
perpeſſam, ad tam ſeram ætatem, ſudore, curâ vi-
delicet & ſolicitudine horum ILLUSTRISSIMO-
RUM & AMPLISSIMORUM PATRONORUM
protraxit. Qui *vivent* præſtantius quam JONA
mulier, gratiæ ac favoris erga ACADEMIAM
candore: *vubent* erga eam amoris flammis: *vivent*
vel in ipſâ mortis nocte, cœlo altiffimo repositi:
vivent ad clepsydræ æternitatis, quorum auſpi-
cij tanto donario beata eſt Provincia, quibus pro-
xonetis tantus hujus ROSÆ theſaurus auro con-
tra carus in hanc Urbem eſt tranſmiſſus. Verum
ad ROSAM oculos mentis inflectamus, Inter ipſos
ſpinarum aculeos illa prodiit, & quò magis plantu-
la creſcit eò denſiores, eò duriores aculeos multo-
que plures quam flores producit. DEUS immor-
talis. ſi ſam ab ipſâ infantia ACADEMIAM hanc
conſiderem, quid quaſo aliud, quam ROSAM tot
& tam acerbis adverſitatum ſpinis pluſquam per
bina ſecula obvallatam; & nunc flore decoram,
nunc infortunij ſpinis rigeſcentem, nunc, quod
ſtuporem meretur, ex illis eluctantem invenio?
Ita ut ſoli Altiffimi adjutorio, ac DEI COELI pro-
tectioni imputari debeat, quod per tam vaſtam ſe-
culorum ſeriem floreat & fragret. Repetamus ob-
ſectro pauliſper præteritorum temporum memo-
riam. Floruit ROSA hæc octodecim ferme annis,
& Anno 1432. non mediocri ſuum decus Vene-
randâ

randâ facultate Theologicâ ab HENRICO & JO-
 ANNE Ducibus Megapolitanis, ab HERMANNO
 Episcopo Sverinensi Academiae tunc Cancellario
 apud Romanum Pontificem EUGENIUM impetra-
 tâ, *en ROSA*. Mox Anno 1437. Urbe ob Senatum
 antiquum exclusum, novum subrogatum fulmi-
 ne Excommunicationis à Concilio Basileensi
 percussa, à SIGISMUNDO Imperatore banno
 proscriptâ GRYPHISWALDUM migrat, sexen-
 nium ferme in magnâ inopiâ degit, omnibus bonis
 orbata redit. *en SPINA*. Recolligit subitò vires
 suas ROSA hæc, Anno 1443. unius saltem seme-
 stris spacio, non absq; ingenti DEI benedictione
 ducentos & septuaginta duos ad suum odorem al-
 licit, & velut ROSA è spinis sic illa è pressuris ac
 miseriâ, ad quam ipsam infelix abitus ac reditus
 detruserat, emergit. *en ROSA*. Grassatur postmo-
 dum Anno 1464. in Urbe pestifera lues, multi qui
 ad hanc ROSAM confluxerunt hominem exu-
 unt, ROSA fermè toto anno languet, nec suum de-
 cus per studia & promotiones exerere valet. *en*
SPINA. Jam (ut profundiores ROSA hæc radices
 agat) à MAGNO Duce Megapolensi Ædes paro-
 chialis D Jacobi, Anno 1484. in Collegiatam Ec-
 clesiam præsentè BALTHASARE MAGNI Fra-
 tre, duobus pontificibus CONRADO LOSTIO
 Sverinensi ordinario & JOANNE PARKENTI-
 NIO Raceburgensi, & exsecutore Apostolico, pre-
 latis plurimis & militaribus, nec non BARTHOLDO

KIRCKHOFF, GERHARDO BOCKFELDO, VICCO ab HER-
VORDEN, ARNOLDO HASSELBEKE Consulibus, to-
toq; ferè reliquo Urbis Senatu, cum summâ solem-
nitate dedicatur, Capirulum Venerabile creatur,
novus Collegij præpositus principum quondam
Cancellarius THOMAS RODE, novus Decanus
HENRICVS PENTZE, novus Cantor JOAN-
NES THUNN, novus Scholasticus & thesaura-
rius LAUREN: STOLTENBURG eligitur, mag-
na festivitas ab omnibus celebratur. *en ROS A.*
Vix dies aliquot in hilaritate publicâ consumun-
tur, fuit plebs sola huic factio infensa, Cancellarius
in publicum canalem, ante mediæ lunæ Collegiū,
teste hodierno lapide ad has ades erecto protrudi-
tur, lapidibus & coeno obrutus, vitâ spoliatur. De-
canus novus ex Spiritus S. Xenodochio inter ve-
tulas latitans extrahitur, turri infami Vir grandæ-
vus includitur, tota Urbs clamore incondito, tu-
multu horrendo repletur, obsessio eius ac quin-
quennale bellū inter ipsam & Principes sequitur,
ACADEMIA hæc desolata velut ROSA flac-
cescens, Lubecæ Anno 1487. proficiscitur *en*
SPINA. Excipitur cum summo honore à SENA-
TU MAGNIFICO, Rectoratum ibidem M. AR-
NOLDO BODENSENIO continuante, repetit re-
bus compositis postliminio sedem suam, nonagin-
ta sex adolescentum inscriptione, uno mense Ma-
jo, Anno 1492. lætatur, promotione 53. Baccalau-
reorum, Decano M BARTHOLDO MOLLE^{RO},
Anno

Anno 1506. gloriatur, & usque ad annum 1518. tum
studiorum assiduitate tum disciplina gravitate flo-
ret. *en ROSA.* Rursus contagio Urbem hanc
morbis plurimum deformat, Juventus novi avida,
vel ad LUTHERUM recenter indulgentias
Pontificias reprehendentem, Wittembergam: vel
ad CONRADUM WIMPINAM Francofurtum
abit, Professores omnes ferme secedunt, Academia
Anno 1530. deserta, cum ingenti suo contemptu,
unicum saltem D. NICOLAUM LEONEM, sex-
ennium munus RECTORIS obeuntem retinet,
en SPINA. Advenit postmodum ex aula HEN-
RICI Principis Megapolitani. Vir excelsæ & So-
craticæ mentis ARNOLDVS BURENIUS, princi-
pum Juniorum MAGNI & PHILIPPI, HEN-
RICI filiorum pædagogarcha, hic cum alijs Viris
celeberrimis, tum ab ILLUSTRISSIMIS
PRINCIPIBUS, tum ab AMPLISSIMO
Senatu vocatis Anno 1544. marcescentem quasi
ROSAM hanc novo flore induit, mediocri mul-
titudine paulatim confluente cum alijs docet, suâ
industriâ & dexteritate conninctis cum alijs nem-
pe cum ANDREA EGGERDES, & HENRICO
PAULI, operis, in docendo literarum studia ac-
cendit, totusque dignus immortalis honore in RO-
SÆ hujus dignitatem ac venustatem totus in-
cumbit. *en ROSA.* Intercedunt postea, pro do-
lor fluctuosæ inter Principes & Senatum de hujus
ROSÆ primario decore videlicet privilegij, de

ejus constitutione, concilio, libertate; lites per annos aliquot cum partium & Academiae dispendio protrahuntur. *en SPINA*. Tandem Anno 1563. sopiuntur & componuntur felicissime cuncta dissidia, ex Principum Illustrissimorum & Senatus Amplissimi Professoribus, unum Academiae corpus coagmentatur, primus Apollo, praesidens Musis & Musarum sacerdotibus, Anno a prima fundatione Academiae, cetero quadragesimo quarto, DAVID CHYTRÆUS, DEUS BONE! qualis Vir? eligitur. ACADEMIA Professoribus ad stuporem Orbis literati doctis, ac eorum indefessâ doctrinâ per annos aliquot floret. *en ROSA*. Verum revertitur tertia vice favissima lues, septem Professores celeberrimos, quadraginta octo studiosos, octo millia hominum in Urbe tollit, novae lites inter Academiam & Senatum excrescunt, intestina seditio Civium Anno 1565. fervet; hanc JOANNES ALBERTVS Dux Megapolitanus à Senatu invocatus compescit, arcem contumaciae domitricem, moenibus dirutis extruit; Bellum crudele cum Uebe recrudescit. *en SPINA*. Ad extremum Anno 1573 diremptis inter Celsissimos Principes JOANNEM ALBERTUM & ULDARICUM Duces Megapolitanos, in festo S. Matthaei in sempiternam recordationem Urbi huic quotannis sacro pax sincera, pax firma profert denuò amabilem faciem per annos aliquot pedibus calcata, ROSA expromit altam mentis suae

suæ indolem, per jaçturas, pudores, calamitates
his septuaginta & septem annis crescit, ex
hodiernis etiam transactionibus, & litibus foren-
sibus nondum perfectè sopitis, imo ipsis casibus
compendia quærens, vim suam roburque, ad hodi-
ernam 12. Novembris Anni hujus 1644. excitat,
masculo pectore tum excipit; tum perfert proca-
cis fortis insultus, gravata licet pressaque tot cladi-
bus velut spinarum aculeis, sese victrix erigit, & ex
adversis suæ laudis & gloriæ capit argumentum. *En*
ROSA. Cujus constantiam dum accuratius per-
pendo, non jam miror *Cedrum* carie & tinea vel
per unum seculum impenetrabilem, non jam mi-
ror *Cypressum*, & ex eo statuam *Jovis* in Capito-
lio quondam per bina secula incorruptam. Sed
miror & stupeo hanc unicam *ROSAM VAR-*
NIACAM, ducentis viginti & quinque an-
nis forti ac invicto corde tristitatem temporum,
præteritas ærumnas, & hodiernam inopiam exci-
pientem; jureque merito illam his, quæ quondam
Rutilius protulit, verbis compello:

*Adversis solenne tuum sperare secunda
Exemplo cæli ditia damna sub
Astrosum flammæ renovant occasibus ortus
Lunam finire cernis ut incipiat.*

ROSÆ inter alios flores *REGIA MAJESTAS* ac
dignitas debetur, teste *Anacreonte* Poetâ, qui unani-
mi quasi Poetarum suffragio *ROSÆ* regnum hisce
versibus detulit

Si

Si floribus velles

Jupiter imponere regnum.

Excellit Rosa flori

Est veri Rosa cura

Et grata Superi Rosa.

Quid jam de nostrâ ACADEMIA dicam? REGIAM illa sanè MAJESTATEM præ se fert, REGIUM decus eius magis quam aliarum in Orbe Christiano Academiarum elucescit. Nonne REGINA est, quæ ab ipsis Imperatoribus Sacratissimis, FERDINANDO, FRIDERICO, à Summis Ecclesiæ Romanæ Pontificibus MARTINO V. INNOCENTIO VIII. EUGENIO, Regiam obtinet dignitatem? Nonne REGINA est inter Academias, velut ROSA inter flores, quæ instar Regum inviolabilium Iurisdictionem secularem & spiritualem Regibus ipsis communem exercet? Nonne REGINA est quæ distinctum ab Urbe Magistratum possidens ire quorsum vult, redire quando vult, ubicunque Regiam suam auctoritatem ostentare potest? Nonne REGINA est quæ Illustri sceptrorum Regionum investiturâ ac Regio insigni præfulget, & ad suum Regium splendorem luculentius demonstrandum, neminem nisi Episcopum Suerinensem, & hodie Romani Imperij Principem CANCELARIUM admittit. Senferunt hanc REGIAM hujus ROSÆ eminentiam Celsissimi, etiam Regio sanguine progeniti Heroes, quorum gloriam in thea-

in theatro æternitatis collocatam nullo delebilis
ævo fama loquetur. Senferunt inquam & fasces
purpuramq; ejus post primum illum Academiae
Rectorem M. PETRUM STEINBEKE Virum
suo seculo celeberrimum, non erubuerunt. Sensit
BALTHASAR DUX Megapolitanus MAGNI
III. Ecclesiæ Cathedralis fundatoris frater, HEN-
RICI pinguis filius JOANNIS hujus ROSÆ
plantatoris Nepos, Princeps tantæ ob suspicienda
animi dona celebritatis, ut ejus fama etiamnum
viventis sese ad omnes telluris oras penetravit.
Sensit ERICUS Dux Megapolitanus MAGNI
III ausis & nomine magni filius, HENRICI pacifi-
ci, Principis æternis digni gratijs, & ALBERTI
frater, HENRICI pinguis nepos, nostri verò Princi-
pis clementissimi hodie Provinciam hanc gaber-
nantis ADOLPHI FRIDERICI patruus mag-
nus, Princeps ad literas suo genio natus, suoq; tem-
pore solus ferè eruditionis famam sustentans. Sen-
sit WILHELMVS Brunsvicensium & Lunebur-
gensium Dux, ipsa Virtutum heroicarum imago
& natura. Sensit WILHELMVS Curlandiæ & Semi-
galliæ Dux mansuetudinis, humanitatis sacrarium,
uno verbo, virtutum thesaurus. Sensit VD AL-
RICUS FRIDERICI II. Daniæ Regis filius,
CHRISTIANI IV. hodie ad gloriam seculi
regnantis frater, Slesvici & Holsatiæ Dux, Heros
suæ ætatis oppidò strenuus & ceber. Sensit Au-
gustus & verè præclare factorum gloriâ Augustus
Brun;

Brunsvicensium & Luneburgensium Dux Musas
cum majestate rarò hodie convenientes, non tam
æstimans quam exemplo suo aliis commendans;
publicè in hac Academiâ cum æternâ laude dispu-
tans, perorans, magnisque favoribus omnes ejus
Professores sibi obstringens. Sensit WOLFF-
GANGUS Comes ab Eberstein, terræ Neugar-
diæ Dominus. Sensit THEODORICUS Epi-
scopus Sebastensis & diœcesis Sverinensis in Pon-
tificijs Vicarius. Sensit JOHANNES GUSTA-
VUS ROSA Succus, Comes in Bosunt & in Lu-
denholm Dominus. Sensit JOANNES CY-
RIACUS in Polheim & Wartenberg liber Baro.
Senserunt omnes alij, quos temporis angustia no-
minare vetat, tum rogatâ, tum bellicâ virtute in-
signes Heroes, quorum nomina in albo annali-
busque Academicis æternitati adscripta asservan-
tur,

*Donec erit ROSEIS fama ulla aut gloria
Musis.*

Qui inter cæteros Virtute & Eruditione conspi-
cuos Viros ad clavum hujus ROSÆ, diversis tem-
poribus publici eius Rectores sederunt. Quæ vel
hoc ipso palmam ROSÆ naturali præripit, quod
nisi quam colorem candidum mutaverit, quem
ROSA mutare, rubicundumque à Venere (ut
poetæ referunt) calcata assumere debuit. Integer-
ritum enim semper virtutum omnium cando-
rem ROSA hæc retinuit, nunquam ob malefacta
rubeo.

rubore, quasi sanguine suffundi didicit, nunquam
pravæ Veneris pede; obscœnæ nempè voluptatis
affectu deformata, quid dico deformata? ne qui-
dem vel semel per hæc bina secula tacta fuit; sem-
per cœlum terræ præferri docens, nihil aliud quàm
pietatem, religionem, omnesq; virtutes & ipsa ani-
mum amplectens, & alijs sedulo commendans, Ne
quidem semel à Venere tacta, quæ ipsam ut & eius
delicatos clientes execratur, quos cum vel mini-
mum attingit, ah quibusnam sordibus non in-
quinat? quibus vitijs animos non inficit? ad sum-
mum, ultricis conscientiæ furias, squalorem, pudor-
em ignominiosum, velut rubicundum ac sangui-
neum colorem, mœstitiâ denique suis amato-
ribus, præclarum (si Dijs placet) relinquit autho-
rumentum.

*ROSAM tanti fecerat antiquitas, ut erudi-
tum & facundum hominem audiens, ROSAS lo-
qui dixerit. Ovidius, amorum ille curiosus arbiter,
cujusdam puellæ suadâ eleganter obstupescens, &
fast. cecinit:*

Dum loquitur verbas afflat ab ore rosas.

*Nutricula quodq; Persiana sui alumni eximias conspi-
cata dotes, eiq; faustos successus apprecata inquit:
Quicquid calcaverit, id Rosa fiet. Quid quæso
ACADEMIA hæc diutius quam ducentis annis
loquuta est? ROSAS Quid manibus ac calamo
operata? ROSAS. Quid luci publicæ commisit?
ROSAS. Quid gressibus ipsis pressit? ROSAS.*

Loquuta

Loquuta & operata ROSAS, per AURIFABRUM,
DRACONITEM, KITELLIUM, TILEMAN-
NUM HESHUSIUM, SIMONEM PAULI,
DAVIDEM CHYTRÆUM, LUCAM BACK-
MEISTERUM, JOANNEM FREDERUM, VA-
LENTINUM SCHACHTIUM, DAVIDEM
LOBËGHIUM, PAULUM & JOANNEM TAR-
NOVIOS, EILHARDUM LUBINUM, CHRI-
STIANUM SLEIDANUM, JOANNEM AF-
FELMANNUM, JOANNEM KLEIN, STE-
PHANUM CLOTZ, *nunc generalem Hofstia*
Superintendentem SAMUELEM BOHLIUM desi-
derium sui pluribus hodie excitantem, & per
alios (quos religioso silentio colo) summos Theo-
logos, fulgentissima Divinæ facultatis lumina, pul-
cherrima vittatum Theologicarum theatra. *Lo-*
quuta & operata ROSAS per JOANNEM OL-
DENDORFIUM, LAURENTIUM KIRCHOVIUM, JO-
ANNEM BORCHOLTUM, MICHAELEM GRASUM,
ANTONIUM FREUDEMANNUM, ADAMUM TRATZ-
GERUM, MATTHÆUM ROSELERUM, JOANNEM GE-
ORGIUM GODELMANNUM, MARCUM LUSCOVIUM,
BARTHOLOMÆUM CLINGIUM diutius quàm quin-
quaginta annos cum immortalī laude docentem,
HENRICUM CAMERARIUM, ERNESTUM COTH-
MANNUM, HAIONEM à NESSA, FRIDERICUM HEI-
NIUM, THOMAM LINDEMANNUM, & per alios
(quos piā taciturnitate veneror) Jurisconsultos
famosissimos, vel satius abyssos eruditionis, Do-
ctorum

torum soles, maxima naturæ opera & miracula,
veneranda quædam consiliorum delubra & ora-
cula. *Loquuta & operata ROSAS* per JANUM COR-
NARIUM, JACOBUM BORDINGUM Principum Me-
gapolensium & CHRISTIANI III. Da-
niæ & Norwegiæ Regis Archiatrum, JOAN-
NEM TUNICHÆUM, LIDELIUM, HENRICUM BRUCEÛ,
GUILHELMÛ LAUREMBERGIUM, & per alios (quos
modestè prætereo) VIROS in medicinâ ipsi Æscu-
lapiο stupendos, quorum nomina hodie etiam
splendore suo, ultimos Orbis literati limites excel-
serunt. *Loquuta & operata ROSAS* per ALBER-
TUM CRANTZIUM, IGNATIUM HANNIELEM, NI-
COLAUM MARSCHALCUM Thurium, NICOLAUM
BAUMANNUM, discerptos illos ex æternitate ani-
mos, quidquid ab orbe condito annalium aut hi-
storiarum monumentis proditum est ab interitu
vindicanτες, & in orbis terrarum memoriam sem-
piternam, cum suâ æternâ famâ spargentes. *Lo-
quuta & operata ROSAS* per illum ARNOLDUM
BURENIUM, è cœlo olim sibi cum interitu fermè
luctanti delapsum. *Loquuta & operata ROSAS*
per JOANNEM BOCERUM poëtam tersum; per JO-
ANNEM POSSELIUM Græcum facundum; per JO-
ANNEM SIMONIUM Oratorem eximium; per
JOANNEM CASSELIUM Poëtam & Oratorem elo-
quentem; per NATHANAEM CHYTRÆUM philoso-
phum acutum; per MATTHÆUM FLACIUM Ulyri-
sum Philosophum subtilem; per BRASCHIUM
B Postam

Poetam tuavem; per SLEKERUM physicum profundum; per JOANNEM KIRCHMANNUM Poetam & Philologum accuratum; per JOACHIMUM JUNGIIUM Mathematicum ac Philosophum cum raris hodie comparandum; per LAURENBERGIOS tam disertos & eruditos, quasi ad ipsam Heliconis ripam nati & enutriti fuissent. Sed tacet ne hodie, aut nihil focordia dedita agit? minimè. *Loquitur & operatur ROSAS* per suos hodie viventes, presentes & absentes omnium facultatum Professores. *Loquitur & operatur ROSAS* per JOANNEM QUISTORPIUM, & JOANNEM COTHMANNUM SS. Theol. Doctores, ac Professores celeberrimos, per LUCAM BACKMEISTERUM, HERMANNUM SCHUCKMANNUM Philof. Magistros, SS. quoque Theol. Professores dignissimos. *Loquitur & operatur ROSAS* per LAURENTIUM STEPHANI Illustrissimi ac Reverendissimi Principis GUSTAVI ADOLPHI Consiliarium, per ALBERTUM HEINIUM Illustrissimi ac Reverendissimi Principis ADOLPHI FRIDERICI Consiliarium, per HENRICUM SCHUCKMANNUM Illustrissimi ac Reverendissimi Principis Megapolitani, æternæ memoriæ JOANNIS ALBERTI, quondam Consiliarium; nunc Consistorij Ducalis ASSESSOREM, per NICOLAUM SCHUTZIUM Venerabilis *Capituli Lubecensis* Syndicum, per HENRICUM RHANE, per JOACHIMUM SCHNOBELIUM, decora Juridicæ facultatis cum raris comparanda. *Loquitur & operatur ROSAS* per JACOBUM FA-

BRI-

BRICIUM Serenissimi Regis Daniæ CHRISTIA-
NI IV. Herois mansuetissimi Archiatrum, per
JOACHIMUM STOCKMANNUM Urbis hujus Physi-
cum ordinatum. *Loquitur & operatur ROSAS*
per JOANNEM HUSWEDELIUM Ethicum, per JOA-
CHIMUM LUTKEMANNUM Physicum, per ANDREAM
TSCHERNINGIUM Poetam, per GASPARUM MAURI-
TIUM Logicum, per AUGUSTUM VARENIUM He-
braum, quorum omnium hujus ROSÆ Profes-
sorum meritissimorum laudes in Orbis memoriam
perennem disseminatas ac disseminandas lubens
fufius deprædicarem, nisi eas, præsentibus vel vi-
ventibus, pro eximiâ rarâque in tanto eruditionis
& honoris fastigio animi demissione, molestas &
in gratas fore nossem. *Loquitur quoq; & operatur*
ROSAS per facultatum Juridicæ & Medicæ DO-
CTORES, hanc Urbem celebrem inhabitantes; quo-
rum si doctrinam spectes eruditissimos, si usum pe-
ritissimos, si ingenium perspicacissimos, si condi-
tionem nobilissimos comperies. *Loquitur & ope-*
ratuR ROSAS per zelosissimos MINISTROS
VERBI DEI, quod non ferrum, non adamantem,
non emortuum in terrâ semen, sed invictum ho-
minis animum, hominem inquam ipsum alterum
mundi Deum trahit, emollit, & in se ipsum con-
vertit. *Ad ROSAM jam redeo; cujus oleum nisi-*
dum si qui in Principum conspectum prodire cupiens,
phialâ contentum manu dextrâ quondam teneret,
Heroum liberas mentes quocunq; vellet flectere, sum-

mosque favores à Principibus qui cogi nolunt (resibus
apud Pierium Valer. lib. 55. C. de Rosâ Idolorum ma-
gû) extorquere poterat. Tantam sanè vim Rosæ
inesse antiquitas credidit, ita ut & ipsi Poetæ, quid-
quid aliena corda devincire, & ad se pellicere de-
prehenderint ROSEUM appellarint. R O-
SEAS Parcarum vittas CATULLUS dixit.

At rosea niveo resident in vertice vittæ

Roseos auroræ capillos MA RO nominavit.

Aurea fulgebat rosei aurora capilli.

Roseas genas PONTANUS nuncupavit.

Extinxit roseas purpura missa genas.

Sanè virtutem illam conciliandi Magnatum ani-
mos, minimè cum supersticiosâ Prioritate R O-
SIS concedam. Verum id partim annalibus
ACADEMIÆ partim auctoribus fide dignis,
partim ipsâ experienciâ edoctus affirmare audeo,
ROSAM hanc plurimis summos Principum,
Regum, Imperatorum favores, honores conciliaf-
se, plurimos *oleo hujus ROSÆ* doctrinâ videlicet
& virtute *inunctos*, ad honorum cacumina ab Or-
bis Heroibus & Monarchis evectos esse. Dies me
deficeret si in hunc locum omnes *oleo hujus R O-
SÆ inunctos* adducere deberem. Aliquos saltim
silentio præterire nolo. *Inuncti quondam oleo hu-
jus ROSÆ*, LAURENTIUS NIEBUR, JOANNES BU-
KIUS, BARTHOLOMÆUS CLINGIUS, FRIDERICUS
HEINIUS, HENRICVS CAMERARIUS, MARTINUS
KEMNITIUS, ERNESTVS COTHMANNUS, NICOLAUS
WIL-

WILLEBRANDUS, THOMAS LINDEMANNUS, STUR-
til pater & filius, ANTONIUS AFFELMAN-
NVS, qui (vt alios Jurisconsultos & plerosque
Professores taceam) oleo hujus Rosæ inuncti, ani-
mos sibi Principum, Regum, Rerumpublicarum, ob-
strinxerunt, Consiliarios, Cancellarios, Con-
sulum, ac Syndicorum provincias possederunt, sub-
sellia aularum, curiarum ROSAS loquentes im-
pleverunt. Vivunt hodie quoque oleo hujus RO-
SÆ inuncti, & Professores ejus in orbe literato
celeberrimi, singulares favores, honores Princi-
pum & Regum adepti. Vivit LAURENTIUS
STEPHANI, Cellissimi Ducis Megapolitani
GUSTAVI ADOLPHI Consiliarius &
hujus Rosæ Professor. Vivit ALBERTUS
HEINIUS Reverendissimi ac Illustrissimi Prin-
cipis ADOLPHI FRIDERICI hodie in-
star Atlantis humeris suis compagem Megapolita-
ni Orbis sustinentis Consiliarius & hujus ROSÆ
Professor. Vivit JACOBUS FABRICIVS
Venerandum illud Æsculapij alterius caput, Sere-
nissimi ac Potentissimi Daniæ & Norwegiæ Regis
CHRISTIANI IV. Herois virtutibus invi-
diam ipsam & fastigium vincentis Archiater, &
hujus Rosæ Professor. Qui omnes oleo hujus
Rosæ inuncti, & honoribus & rerum gestarum
gloriâ florentissimi, corda Principum ac Regum
rapuerunt; eos, miti quadam servitute in pectori-
bus ipsorum concitatâ, ad ingentes favores, ad sub-

limia munera sibi exhibenda adegerunt, ab hac
ROSA adeorum existimationem pervenerunt,
illisque gratissimi rhedas pro pulpitis conscende-
runt. Sed quid iam dicam de alijs, in diversis Re-
gum, Principum aulis, in pluribus Rerum publica-
rum Curijs spartas suas exornantibus? Vivit
DETLOW REWENTLOW Serenissimi
ac Potentissimi Daniæ ac Norwegiæ Regis CHRIS-
TIANI IV. Cancellarius Germanicus, &c.
&c. Vivit THEODORUS REINKING
JCTVS, Comes Palatinus, Serenissimæ Regiæ Ma-
jestatis Daniæ: item Archi & Episcopalis Bre-
menfis & Verdensis: necnon Hassiacus respectivè
Consiliarius & Cancellarius. Vivit JOANNES
COTHMANN, Comes Palatinus, Illustrissimi
ac Reverendissimi Principis GUSTAVI ADOL-
PHI, Ducis Megapolitani Divini in Iuventute He-
rois Cancellarius. Vivit CHRISTOPHORUS
von der Lippe J. U. D. olim SOPHIÆ Viduæ
Reginæ Daniæ, nunc CHRISTIANI IV. Dan:Nor-
weg. Regis Consiliarius. Vivit JODOCUS
GRAWIUS J. U. D. Serenissimi ac Reverendis-
simi Archiepiscopi Breme[n]sis &c. &c. &c. Princi-
pis domi forisque favorabilis. publicæ salutis pro-
curatoris Consiliarius. Vivit THEODORUS
LENT ejusdem Reverendissimi ac Serenissimi
Archiepiscopi Secretarius. Vivunt CHRISTO-
PHORUS GERDS J. U. D. HENRICUS
WE.

WEDEMHOFF, ANTONIUS COLERUS,
J. U. D. Consules inclutæ Urbis Lubecensis. Vi-
vunt ALBERTUS von Zeitzen J. U. L. UL-
DARICUS Wineckel J. U. L. JOHAN-
NES BRAND, J. U. L. BARTHOLDUS
MULLER J. U. L. Consules inclutæ Urbis Ham-
burgensis. Vivunt JOHANNES LU-
THERMAN Comes Palatinus, BERN-
HARDUS CLING, NICOLAUS
SCHEFFENBERG, JOANNES PE-
TRÆUS Consules inclutæ Urbis Rosto-
chiensis. Vivunt BENEDICTVS WIN-
CKELERUS J. U. D. & DAVID GLO-
XINIUS J. V. D. Reipubl. Lubecensis Syn-
dici. Vivunt N. N. MEURER J. U. D. &
PRUDERUS PAULI Syndici Reip:
Hamburgensis; qui omnes Viri famæ & existi-
mationis suæ limites oleo hujus rosæ quondam
inuncti, adeo extenderunt; aut si jam quò crescat
laus non habet, incomparabili virtutis suæ & eru-
ditionis oleo. amicâ verò ac benevolâ hujus ROÆ
VARNIACÆ recordatione in sublimi honorum
sede fruuntur. ROSÆ jam pulchritudo o-
culos omnium jure merito suspensos tenet,
& licet ramos foliaque sua in altum plantula
hæc non mittat, odorem tamen suavissi-
mum, & quidem longè excelsius sublimiusquè
quam Cedrus & palma frondes ac fructus suos ex-
ten-

tenat, nevero iolo odore sele jactare videatur,
cordis tremorem sedat, oculis mirè conducit; im-
probos humores resolvit & purgat, sylvestris eti-
am melle condita, venenatis canum moribus
medetur, pluresq; alias singulares virtutes obtinet,
quas Eusebius lib. 8. de præp. Evangelij, Cap. ult.
veneratus, Rosam non solius voluptatis sed uti-
litatis summæ causâ à supremo Naturæ conditore
esse creatam affirmat. Couverte jam quisquis vo-
les oculos in ROSARUM ACADEMIAM,
annè non instar ROSÆ pulcherrimam esse fa-
teberis? quæ se nulli alteri quam virtuti, Lucifero
pulchriori, Hespero candidiori consecrat, illamq;
animitus amplectèdam publicè & privatim docet;
quæ peccata, quib; quid foedius natura producere
potest? suis doctrinæ simulacris detestatur, quæ
voluptatibus deterrimis, blandiente vi & arte pro-
ditoriâ mentes mortalium inquinantibus irrecon-
ciliabiles inimicitias indicit. Fateor non in altum
mittit folia sua, quæ soli Deo altissimis defixa radi-
cibus omni angore soluta consistit, ad infimum
etiam turbata locum, in Deo velut in portu quo-
dam conquiescit, & nec amissi favoris, nec fortunæ
præcipitata, nec miseriæ præsentis vento ac netur-
binè quidem agitatur; imò mundo major supraque
casus varios posita, erecto animo despicit hæc ina-
nia vanaq; mortalitatis, quibus non aliter homi-
nes pleriq;ve, quàm exiguorum foliorum nodo al-
ligantur. Fateor non in altum more Cedrorum fo-
lia

lia

lia sua diducit, non superbè nimirum ad instar mfi-
danorum, rebus his caducis confidit, quæ brevi in-
star lubricorum foliorum dilabuntur, & non aliter
ac spolia temporis, fortunæ ludibria, stant, cadunt,
veniunt, abeunt, crescunt, decrescunt, & cum ea
æternum quasi mansura affluxisse credat fatua
mortalitas, Euripo citius refluere consueverunt.
Non in altum folia sua exparrigit, non de opibus
videlicet ac mundi hujus bonis gloriatur, quæ ni-
hil prorsus præter Herculeos labores, nihil præter
miserias sisyphias, nihil in oculis præter vacuū de
quo tantæ in philicis contentiones, possidet. Vix
aliquando in hâc calamitate Germaniæ Xenocra-
tis caseum nanciscitur. Citius proh dolor! fene-
stras ejus sol aliquando ingreditur, quam in cani-
strum panis, & dum alij oculos & mentes illece-
bris pascunt, illa ubicunq; aciem dirigit, pauperri-
mam sese, stipendijs ac salarijs orbam cernit, ni-
hilq; aliud hodie quam dolium Diogenis intue-
tur. sed parvi illa hæc, citius quam folia ex arbo-
ribus cadere consueverunt peritura fortunæ missi-
lia faciens, veris ac proprijs dotibus, nulli vicissitu-
dini obnoxijis bonis, virtute nimirum & erudicio-
ne famam suam velut odorem fragrantissimum,
longius quam Cedri, quam mundi hujus delicati
amasijs spargit, & dum paucos opulentos seculum
non dico alterum sed suum novit, dum pauci
purpuram non cum ipsâ vitâ deponunt, dū pau-
corum regum Orbi nota nomina, neq; magis

quam vna quibus integuntur (quod enim qua-
so inter Regū & vili plebis cinerem discrimen?)
hæc hæc ROSA VARNIACA, odore eruditorum
Virorum, scriptorum fragrat odore famæ totum
Orbem literatum replet, plus odoris, famæ scilicet,
& literis, è viris quos semper habuit & habet claris-
simis, quam alij Heroes ex vanâ gloriâ folio levio-
ri reportat; qui jacent sepulti cineribus densâ se-
culorum nocte oppressi, dum hæc ROSA plus
quam per bina secula, tot licet infortunijs detrita
olet, dum deniq; ad ejus odorem tot gloriæ laudi-
que destinata Juventutis millia, tot ætatibus ac se-
culis concurrerunt, & nunc etiam cursu indefesso
currunt, postmodum autem virtute illius mirabi-
li refecta confortataq; publicis & privatis muni-
bus Rempubicam, Ecclesiam, Seculum exornant.
Immensis verò hujus ROSÆ utilitatibus verba
fane defunt: quot enim (obsecro) ACADEMIA
hæc cordis tremores dispellit? dum æternæ salutis
fiduciam confert; dum sapientiam instillat, quâ
quis munitus adversus omnes æramnas firmat pe-
tus, alacri gradu inò cursu per omnes calamita-
tes, nullum cordis tremorem sentiens, incedit.
quot effrenatos ROSA hæc Baltica compescit
affectus? dum porrigit Orbi Christiano literas, qui-
bus quasi harmoniâ cœlesti defervescent, & ad æ-
quitatem revocantur pestifera per motiones in
animæ perniciem incitata, quot improbos vitio-
rum humores ad nihilum redigit? dum nil nisi
pieta.

pietatem in DEUM & proximum, nil nisi religio-
nem omnesque virtutes proponit. Quot humo-
res ambitionis extenuat & dissolvit? quot capita
superbiæ morbo laborantia ad pristinam sanita-
tem revocat; dispensans eruditionem, cujus fama
quò excelsior clariusq; enitescit, hoc minus videri
cupit; nō aliter ac Sol, qui quò altior est minores
vmbrae jactat. quot caninis malevolorum, impo-
storum, invidorum, calumniatorum moribus
præsens remedium confert? dum vel illorum vi-
rulentiam compescit, vel prorsus despiciatui du-
cit, nullum esse rata præstantius ultionis genus,
quam cum risu adinstat Socratis suis convicijs in-
teresse, rebusq; ipsis ac moribus calumniam con-
futare. Dies piter mihi advocandus esset in subsi-
dium, si omnia hujus ROSÆ emolumenta re-
cepere deberem. Confortat cor ROSA om-
nium medicorum judicio; confortat ACADE-
MIA mentes nostras, dum omnia adversa invi-
cto animo sustinere suadet. Sedat ROSA ventris
profluvium; sedat ACADEMIA actionum præ-
cipitantiam & temeritatem; dum prudentiam, ni-
hil vagum, nihil desultorium, nihil præcox aggre-
dientem commendat. Sanat caput ROSA; sanat
caput mentis ACADEMIA, spem nempe no-
stram (juxta Paulum 1. ad Thessalonic. 5.) dum
eam tepidam, ad ima dejectam erigit, & ad supe-
riorum fiduciam sublevat. Illuminat oculos cor-
poris ROSA, illuminat animi oculos ACADE-
MIA,

MIA, visum nempe spiritualem Divinorum in-
structione clarificans, interiores tenebras dispel-
lens, calligantem intellectum, Divinorum arcanorum
luce illustrans, ac rerum humanarum vanitatem
ad oculos demonstrans Quis verò ingentia &
tanta, tum animi, tum corporis, tum fortunæ bo-
næ, tam exiguo tempore circumscripto sermone
complexi potest? absque quibus, fremant, rum-
pantur, crepent hujus ROSÆ mastiges, Urbs
hæc & Provincia vix tam diu vitam humanam tra-
xisset, absq; quibus nomine tenus à morte distasset,
absq; quibus, nil nisi merum inferni vestibulum
representasset; quæ dum solertiori mente verso,
nihil aliud hanc Academiam Urbi & Provincia
huic plusquàm per bina secula fuisse cerno, quàm sva-
volentem salutaremque ROSAM. per quam an-
tiqua prioritas nil nisi bonum, nil nisi saluberrim-
um indicare voluit. Sed vix è memoriâ non ex-
cidit quæ jam sermonem finio, quod yè ACA-
DEMIAM hanc, ROSAM fuisse non obscurius
alijs declarat. ROSÆ odorem licet superis ac
mortalibus gratissimum non omnes perferunt.
Non pertulerat illam inter alios, magnæ apud se-
dem Romanam auctoritatis *Olivarius Canassa*
Cardinalis, Rosarum tempore quotannis secede-
re, & se intra suos quos in Quirinali habebat hor-
tos occludere coactus, custodij ad ostia dispositis,
nè quis accedentium rosam inferret. Non pertu-
lerat romanâ nobilitate & eruditione insignis

Petrus

Petrus Molinur, eâ majorem in modum offendi so-
litus. Inter insecta autem sordidissimus vermis
Scarabæus in solo stercore meras delicias habens,
odorem ejus non patitur, sed illo subito enecatur.
DEUS BONE. quoniam Academia hæc experta est
semper, vel quot experitur hodie, qui non vitio na-
tura, cui magnis licet dotibus conspicua absq; cul-
pâ succumbit mortalitas, verum vitio mentis ma-
litiâ & odio depravatæ, odorem ejus *ROSA* ju-
cundiores tolerate nequiverunt, imò qui præcla-
ra quæq; facinora velut *Scarabæi* amœna transeû-
tes, solis abusibus, navis si tamen navis, velut *Sea-
rabæi* cano obhærescentes, sordes suas ei affricare
exoptarunt, nimis eam libertatis vel petulantia
satiis insimulantes, mores ejus corruptos per-
stringentes, ex privilegijs privilegia facere affir-
mantes, insipienter arbitrati id malum debere ha-
beri, quod culpâ aliquorum malè audit, vel illud,
quò præstanter uti licet tantoperè culpandum esse;
arbitrati *ROSAM* hanc ideò damnandam, ideò è
finibus Orbis Christiani exterminandam, quia à
quibusdam dehonestamentis (quod deploramus)
splendor ejus obumbratur fama; afflatur. quasi
verò quis sani sincipitis, exinde ignem quod incau-
tum adurat, aquam quod improvidum suffocet,
Solem & lunam benefica sydera quod alicui nocent
jare reprehendat, sine quibus nihilominus vitæ
mortalium diu durare nequit. Verùm *ROSA* hæc
Mocci facit capitales etiam suos hostes; nunquam
evigil

enim tantum poterit eorum conspiratio, ut ab in-
genitâ generositate recedat, invidiâq; gratiam, o-
dore suâ virtutis famâq; neglecto auctupari velit.
Ne pili quidem aestimat foedam Scarabæorum co-
hortem. Ridet, adeo affurgens sublimitate suarum
dotum supra eorum fatalem luem; ridet inquam
frustraneos eorum conatus, nihil nisi mortes & fu-
nera eorum, tum suâ famâ odore, tum tremendo
DEI iudicio enecatorum & enecandorum aspi-
cit; ab illorum justâ internecone majorem cele-
britatem sumit; sumetq; non dubito, ac à mortali-
tate seipsam vindicans, omnes malevolos, invidos,
suis rebus florentissimis, velut Scarabæos maturis
frugibus obesse nitentes, extinctos & extinguen-
dos cernens, in feram ætatem vigebit & floreat.
Quam ego jam jure merito (ut perspexistis) flore
ROSE fragrantis selecto vinciens hodiernâ luce,
diemque ejus natalem religiosâ hac solennitate
venerans, æmulor Romanam Gentem, magnum
quondam cultum (ut Rosinus lib. 2. antiq. Roman.
c. 20. refert) DEÆ cuidam FLORÆ, Rosæ & alio-
rum florum protectrici exhibentem, festaque
FLORALIA in honorem ejus celebrantem;
æmulor inquam, & superstitioso ritu in Chri-
stianum commutato, non futili illi ac commenta-
Divæ; verum TIBI Vere & Maxime DEUS om-
nium rerum Conditor ROSAM hanc devotif-
simè commendo, ut quæ ad hodiernam diem suam
venustatem inter tot arummas per Te unicum suâ
con-

con-

conservatorem non perdidit, eam ad ultimam il-
lam totius mundi metam, ab omni malo noxioq;
sydere cura conservet; germinet in hujus Urbis &
Provinciae prosperitatem; germinet in totius Or-
bis Christiani ornamentum ac emolumentum.
TIBI etiam Cœlestis Pater suppliciter devoveo
ILLUSTRISSIMOS AC CELSISSIMOS cum
totâ Provinciâ PRINCIPES MEGAPOLITA-
NOS, ut & AMPLISSIMOS PRUDENTISSI-
MOS cum totâ Urbe CONSULES ET SENA-
TORES, hujus ROSÆ fragrantis ac salutaris
plantatores, nutritios, patronos clementissimos,
benignissimos; ut sub eorum auspiciis per ata-
tem in longinquos annos provectam favoribus &
beneficijs, beatè & tranquilliter ROSA hæc dies
sua transigat. TIBI ad extremum SALUS ET
TUTELA omnium rerum certissima submissè ex-
hibeo afflictam Germaniam tot cladibus, incen-
dijs, depopulationibus, horrendis laniens obtri-
tam; miserere extremi ferme singultus ejus, lachry-
mosa tot annorum suspiria clementer exaudi, in
antiquâ decus splendoremq; restitue; & cum fac-
litatum sit sanguini & carnis laniens, tribue illi
pacem publicam, verum illud Nepenthes in tristi-
tia hujus ævi, ut hæc Rosa nostra, hoc cruento &
prolixo bello misere labefactata, magis vigeat, ma-
gis floreat, majores fructus Orbi Christiano salu-
bres producat.

(ALLO-

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
(ALLOCUTIO AD
Phœbum & Musas.)

VOs jam lætæ cum suo Phœbo Musæ,
quæ relictis Heliconis sui amœnita-
tibus, hodiernam ROSAM BAL-
THICAM veneraturæ venistis, eius-
que hodiernum natalem diem, jucundo
concentu, devoto observantiæ & amo-
ris erga eam simulacro honorastis; idem
jam, ad immortalem ejus gloriam, & ad
vestram non minorem laudem, à po-
testeritate sincerâ deprædican-
dam continuate,

SOLI DEO ALTISSIMO
Gloria.

AL

AL

Musa

cenita

BAL

s, eius

cunde

amo-

idem

, & ad

po-

n-

MO

XXXXXXXXXXXXX
(ALLOCUTI
Phœbum & A

VOs jam lætæ cum suo
quæ relictis Heliconi
tibus, hodiernam RO
THICAM veneratur
que hodiernum natalem
concentu, devoto obser
ris erga eam simulacro h
jam, ad immortalem ejus
vestram non minorem
resteritate sincerâ de
dam continu

SOLI DEO AL
Gloria.

conservatorem non perdidit, lam totius mundi metam, ab o sydere tuta conservet; germinet Provincie prosperitatem; germinet bis Christiani ornamentum a TIBI etiam Cœlestis Pater super ILLUSTRISSIMOS AC CELESTISSIMOS totâ Provincie PRINCIPES NOS, ut & AMPLISSIMOS cum totâ Urbe CONSORTIATORES, hujus ROSÆ frugiferi plantatores, nutritios, patronos benignissimos; ut sub eorum auspicio in longinquos annos proveant beneficijs, beatè & tranquillitè suos transigat. TIBI ad extremam TUTELA omnium rerum certè habeo afflictam Germaniam totâ dijs, depopulationibus, horrentissimam; miserere extremi ferè singulorum tot annorum suspiria clementer antiquâ decus splendoremque restitutum sit sanguini & carnis lacrimis pacem publicam, verum illud Nostri hujus ævi, ut hæc ROSA nostra prolixo bello miserè labefactata, gurgulis floreat, majores fructus Orbis producat.

